

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XVIII > Dobro i radość wynikające ze wspólnej zabawy

III. PEDAGOG

3.1. TREŚĆ MATERIAŁU

Zabawa, podobnie jak uprawianie sportu, ma ogromne znaczenie dla rozwoju intelektualnego i fizycznego dziecka. Stanowi także ważne źródło rozwoju osobowego. Dziecko najlepiej uczy się poprzez zabawę. Wspólna zabawa z innymi dziećmi natomiast jest okazją do nabywania umiejętności społecznych: współpracy w grupie rówieśniczej, solidarności, wrażliwości na drugiego człowieka. To podstawowe elementy w budowaniu dojrzałej osobowości człowieka. Rodzice także powinni bawić się wspólnie z dzieckiem i poprzez zabawę wchodzić w świat dziecka, by lepiej je zrozumieć oraz nawiązywać z nim serdeczne relacje. Wspólna zabawa jest czynnikiem silnie integrującym rodzinę.

3.2. LITERATURA WYBRANA Z KOMENTARZEM

3.2.1. B. Kosmowska, *Dziewczynka z parku*, wyd. Wilga, Warszawa 2012, s. 67-71.

Wstęp

Barbara Kosmowska (ur. 1958) – ukończyła filologię polską na Uniwersytecie Gdańskim. Jest adiunktem na Akademii Pomorskiej w Słupsku. Autorka książek dla dorosłych i dzieci. Jej powieść dla nastolatków *Buba* wygrała konkurs „Uwierz w siłę wyobraźni” i została nominowana do nagrody „Książka Roku”, książka *Pozłacana rybka* otrzymała I nagrodę w Konkursie Literackim im. Astrid Lindgren, a *Kolorowy szalik* został nominowany do Nagrody Literackiej im. Kornela Makuszyńskiego. Powieść *Nieźle ziółko* otrzymała nagrodę „Książka Przyjazna Dziecku” i „Złota Cizemka”. W 2015 roku czasopismo „Guliwer” przyznało jej statuetkę „Guliwer w krainie Liliputów” za całokształt twórczości pisarskiej.

Cytat

„Zjeżdżali z dwóch gór. Najpierw z małej, z której sanki toczyły się bardzo wolno, ale podróż trwała niezwykle krótko. A potem z dużej. Sanki mknęły z niej szybko i można się było nawet trochę przestraszyć, zanim stanęły u stóp pomnika zamyślonego poety.

Tango z energią gonił uciekinierów i zawsze zostawał w tyle. Za to na szczyt dużej góry wdrapywał się pierwszy, co oznajmiał szalonym szczekaniem.

A gdy bardzo się zmęczeni jazdą w dół i wspinaczką w górę, usiedli na sankach i Andzia wyjęła z plecaka mały termos. Była w nim herbata. Bardzo ciepła, pachnąca wanilią. Rozlała napój do plastikowych kubeczków. Wolno, aby się nie oparzyć.

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XVIII > Dobro i radość wynikające ze wspólnej zabawy

- Jak chodziliśmy z tatą na wyprawy, to zawsze z tym termosem - powiedziała. - Tata uważał, że herbata w lesie całkiem inaczej smakuje.

- Mhm - zgodził się Jeremiasz. - Pycha.

Pomilczał chwilę i nawet nieco się speszył, zanim spojrzął na Andzię spod daszka czapki.

- A ten prezent od ciebie to jest bardzo fajny. Nigdy nie miałem takiego ładnego zeszytu.

- To może być twój pamiętnik. - Andzia opuściła głowę. - Wiesz, taki notes, w którym dziewczynki zawsze piszą, co się wydarzyło.

- A chłopcy? - Jeremiasz był wyraźnie zmartwiony.

- Chyba też mogą pisać - zamyśliła się Andzia. - Mógłbyś sobie w nim notować ulubione samochody...

- Albo opisałbym, jak to było z Tangiem, kiedy go znalazłem...

- Znalazłeś?

- Tak. W piwnicach naszego bloku. Ktoś go przywiązał do starego fotela...

- To okropne!

- Pewnie! A ja się bawiłem w chowanego i przegrałem.

- Jak to przegrałeś?

- No, bo mnie od razu znaleźli, jak wyszedłem z Tangiem z tej piwnicy.

- Ale tak naprawdę to wygrałeś. - Andzia posmutniała. - Ja zawsze chciałam mieć psa.

- Jak chcesz, to Tango może być trochę twój - zaproponował Jeremiasz. - Już jest! Zobacz, jak się do ciebie klei. - Uśmiechnął się, widząc swojego pupila na kolanach Andzi. - A przed moją mamą to się tydzień ukrywaliśmy... - szepnął i zamilkł.

- Bawiłeś się z mamą w chowanego i wygrałeś? - zaśmiała się Andzia, uwalniając pieska z kolan".

Podsumowanie

Przytoczony powyżej fragment książki *Dziewczynka z parku* obrazuje wartość wspólnej dziecięcej zabawy. Główna bohaterka książki Kosmowskiej - Andzia wybrała się razem ze swoim nowym kolegą z klasy - Jeremiaszem i jego psem - Tango na sanki. Jeremiasz powtarza rok i jest nowy w klasie. Zabawa jest doskonała, dzieci na chwilę zapominają o swoich problemach - Andzia o śmierci taty, a Jeremiasz o swojej chorobie. Zabawa jest dla dzieci chwilą wytchnienia, bez troski, dziecięcej radości. Jest też okazją, by lepiej się poznać, porozmawiać i zaprzyjaźnić. Dzieci robią przerwę na wypicie herbaty, podczas której rozmawiają o najważniejszych dla siebie sprawach.